

Nur Esen'in "Hayatın İçinden" Sergisi Hakkında

FIGÜRLÜ RESİMLERİN RESSAMI

Atölyesine girdi, boya kokan havasını kokladı.
Geniş, yüksek, aydınlık, taş kemerler ile ayrılmış,
Bir atölyeden çok, resim galerisine benzeyen bu mekanda çalışmayı seviyordu.
Işığın yansımalarına göre, "Tual"ine aktaracağı,
Gölge oyunlarını, renk armonisini, gerektiğinde "Şövale" sini,
Bu geniş atölyede, oradan oraya değiştirerek resmediyordu.

Saner Gürdil

(Nur Esen'in sergisine adanan yazının tamamı aşağıdadır.)

"Gerçekten 'hayatın içinden'... Nur Esen şahsen benim de meftunu olduğum insan yaşantılarını ele alıyor her zaman olduğu gibi. Şehir insanları bunlar; yağmurlu sokaklar, rüzgarda savrulan saçlar, şemsiyeler... Biz Ankara şehrindeniz; su diye Gölbaşı'nı biliriz. Bodrum'da yazlıklarımız olsa da Bodrum resimleri yapmayız. Nereye aitsek orasıdır bizim resimlerimiz.

Resim ve sanat Nur Esen'in doğal ortamı, gıdası. Bol insan figürlü resimleri Sanatçının desenine olan güvenini yansıtıyor. Herkesin harcı değil."

Monad Balkan

"Nur Hanım'ın resimlerinde dolaşırken özgünlüğün ancak içtenlikle yapılan resimlerde olabileceğini bir kez daha algıladım.

Zira ancak o zaman içinizdekiler, katıksız ve katkısız olarak izleyenlere ulaşabiliyor...

...paletindeki onca renk zenginliği, nicel kalabalık, niteliği her zaman arttırmış.
Böylesine riskli bir yaklaşım hiçbir zaman görsel dengeyi yormamış..."

Ünsal Piroğlu

NUR HANIMIN RESİM SERGİSİ ÜZERİNE

Kadın,
Yılların verdiği alışkanlık ile,
Ve kafasındaki taze tasarımlar ile,
Atölyesine girdi,
Boya kokan havasını kokladı.
Geniş, yüksek, aydınlık,
Taş kemerler ile ayrılmış,
Bir atölyeden çok,
Resim galerisine benzeyen bu mekanda, çalışmayı seviyordu.
Işığın yansımalarına göre,
“Tual” ine aktaracağı,
Gölge oyunlarını, renk armonisini,
Gerektiğinde “Şovale” sini,
Bu geniş atölyede,
Oradan oraya değiştirerek resmediyordu.

Saçlarını altında gizlediği beresini taktı,
İş önlüğünü giydi.
Gürgen ağacından yapılmış emektar “Şovale” sinin başına geçti.
“Tual” i yerleştirip yüksekliğini ayarladı.
Kenarda, set kutusunda bulunan, fırçalarını kontrol etti.
Bu boyamada kullanacağı, bir kaç tanesini ayırdı.
Parmaklarının ucunda gezdirdiği,
Samur uçların yumuşaklığını ve çizgi fırçasının sertliğini, hissetti.
Geniş, yuvarlak” palet” ine baş parmağını takıp, sol kolunun üstüne yatırdı,
Dengeledi,
Ve bugün ki çalışmasında kullanacağı,
Siyah, beyaz, mavi renklerden bolca, ve birazcık da kırmızı ve sarı boyayı,
Yarım ay şeklinde “palet” üzerinde öbekledi.
İki adım geri çekildi,
Tual, kol mesafesini,
Ve boyama açısını kontrol ettikten sonra,
Fırçasını yumuşatıp,
Siyah ve beyazı karıştırıp, elde ettiği gri rengi,
Bolcana,
Hırçın,
Akıcı ve akılcı darbeler ile,
“Tual” e aktarmaya başladı.

Hiç nefes almaksızın,
Düşüncelerinden akıp gelen,
Ve gittikçe hızlanan,
Yağmur damlalarından,
Sert fırça darbeleri ile,
Genişçe bir şemsiyenin altında,
Korunmaya çalışan,
Birbirine sarılmış,
Kırmızı kaşkollu kız ile,
Kara yağız delikanlının,
Baktıkları mağaza vitrinlerine, bolcana savurdu.
Şemsiyenin çeperlerinden akan sulardan,
Sakınıyormuş bahanesi ile,
Tek vücut olmuş gençlerin görüntüsünün,
Vitrinden gelen ışıkla,
Islak kaldırımlar üzerindeki yansımasını,
Epeyi bir uğraşından sonra,
Beğendiği şekilde aktardı.

Aralıksız iki saat süren bir çalışmanın ardından,
“Bugünlük bu kadar yeter” deyip,
Palet üzerinde birbirine girmiş boya ve renk bulaşığını temizleyip,
Fırçalarını fırça temizleme kutusundaki sıvıya batırıp bıraktı,
İş önlüğünü çıkarttı,
İki eli belinde,
Geriye doğru, belini çukurlaştırarak,
Ana hatları meydana çıkan tablosuna,
Beğeni ile baktı...

Saner Gürdil